

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 31 grudnia 2020 r. – RTL Television GmbH / Grupo Pestana S.G.P.S, S.A. SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.**

**(Sprawa C-716/20)**

(2021/C 110/24)

*Język postępowania: portugalski*

**Sąd odsyłający**

Supremo Tribunal de Justiça

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona wnosząca skargę kasacyjną:* RTL Television GmbH

*Strona przeciwna:* Grupo Pestana S.G.P.S, S.A. SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zawarte w art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 93/83/EWG<sup>(1)</sup> z dnia 27 września 1993 r. pojęcie „retransmisji drogą kablową” należy interpretować w ten sposób, że poza równoczesnym nadawaniem przez nadawcę programu innego nadawcy obejmuje ono dokonywane równocześnie i w całości drogą kablową publiczne rozpowszechnianie pierwotnego przekazu programów telewizyjnych lub radiowych przeznaczonych do odbioru publicznego (niezależnie od tego, czy to publiczne rozpowszechnianie jest, czy też nie jest dokonywane przez nadawcę)?
- 2) Czy równoczesne rozpowszechnianie programów kanału telewizyjnego nadawanych drogą satelitarną za pośrednictwem różnych odbiorników telewizyjnych zainstalowanych w pokojach hotelowych za pomocą kabla koncentrycznego stanowi retransmisję tych programów w rozumieniu pojęcia, o którym mowa w art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r.?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz.U.1993, L 248, s. 15).

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 października 2020 r. w sprawie T-594/18, Pharma Mar / Komisja, wniesione w dniu 7 stycznia 2021 przez Republikę Federalną Niemiec**

**(Sprawa C-6/21 P)**

(2021/C 110/25)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: S. Heimerl, J. Möller, pełnomocnicy)

*Druga strona postępowania:* Pharma Mar, SA, Komisja Europejska

**Żądania wnoszącego odwołanie**

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 28 października 2020 r. w sprawie T-594/18, Pharma Mar/Komisji;

- utrzymanie w mocy decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 4831 final z dnia 17 lipca 2018 r. w sprawie odmowy wydania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004<sup>(1)</sup> Parlamentu Europejskiego i Rady dla „Aplidin – plitidepsin”, produktu leczniczego stosowanego u ludzi i oddalenie skargi;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem.

### Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył prawo, po pierwsze, dokonując błędnej wykładni i błędnie stosując sekcję 3.2.2. polityki EMA dotyczącej postępowania w sprawie konkurencyjnych interesów z dnia 6 października 2016 r. <sup>(2)</sup>. (zwanej dalej „polityką EMA”). Czyniąc to, Sąd wyszedł z błędnego założenia, że szpital uniwersytecki, w którym zatrudnieni byli dwaj eksperci, jest firmą farmaceutyczną w rozumieniu sekcji 3.2.2. polityki EMA.

Po drugie, Sąd błędnie ocenił rozkład ciężaru dowodu. W szczególności błędne jest założenie, że w celu usunięcia powstałych w ten sposób wątpliwości Komisja powinna była przedstawić dowody na to, że centrum terapii komórkowej jest odrębną jednostką w ramach szpitala uniwersyteckiego, a zatem nie podlega jego kontroli. Wnosząca odwołanie powinna była raczej wykazać, że centrum terapii komórkowej w rzeczywistości podlega kontroli szpitala uniwersyteckiego.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując błędnej wykładni i niewłaściwie stosując sekcję 4.2.1.2 polityki EMA dotyczącej tzw. produktów konkurencyjnych. Z jednej strony Sąd naruszył prawo, uwzględniając działania drugiego biegłego w odniesieniu do niektórych produktów konkurencyjnych, a z drugiej strony błędnie stwierdził, w ramach swojej błędnej oceny dowodów, że na rynku istnieje niewiele, jeśli nie w ogóle, alternatywnych produktów leczniczych do leczenia szpiczaka mnogiego.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo nie uznając, że udział drugiego eksperta w Scientific Advisory Group for Oncology nie miał decydującego wpływu na przebieg lub wynik postępowania.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające unijne procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

<sup>(2)</sup> EMA, Polityka Europejskiej Agencji Leków dotycząca postępowania w sprawie konkurencyjnych interesów z dnia 6 października 2016 r., EMA/626261/2014,Rev. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 18 stycznia 2021 r. – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) / Ryanair DAC**

(Sprawa C-33/21)

(2021/C 110/26)

Język postępowania: włoski

### Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Druga strona postępowania: Ryanair DAC